

Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija
Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

K.Valdemāra ielā 157, Rīgā, LV – 1013 • tālr. (+371) 67388624 • fakss (+371) 67388634 • e-pasts: ptac@ptac.gov.lv

LĒMUMS

Rīgā

2012.gada 14.jūnijā

Nr. E03-PTU-K47-30

Par administratīvā soda uzlikšanu

Par negodīgas komercprakses īstenošanu, par kuru paredzēts administratīvais sods Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.¹³ panta trešajā daļā

Patērētāju tiesību aizsardzības centra direktores vietniece Kristīne Riekstiņa,

piedaloties sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „AEROC”

juridiskā adrese: „Ceļastilbi 1”, Saulkalne, Salaspils pag., Salaspils nov., LV-2117

reģistrācijas numurs: 40003595493

kuru pārstāv valdes loceklis: [..]

personas kods: [..]

izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un konstatēja:

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – PTAC), pamatojoties uz personas iesniegumu par SIA „AEROC” (turpmāk – Sabiedrība) īstenoto negodīgo komercpraksi, sniedzot reklāmas radio, un Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma (turpmāk – NKAL) 15.panta pirmo daļu, ir izvērtējis Sabiedrības komercprakses, kas īstenota, sniedzot reklāmu par universālo bloku „AEROC Universal”, atbilstību patērētāju tiesību aizsardzību reglamentējošo un citu normatīvo aktu, kā arī NKAL prasībām.

Izvērtēšanas gaitā PTAC ir konstatējis turpmāk norādīto:

[1] Veicot izpēti, PTAC ir konstatējis, ka Sabiedrība ir sniegusi radio reklāmu, kurā ietverta šāda informācija: „*Kad Latvijas būvniecības tirgū jautāja pēc vislētākā sienu bloka, AEROC radās ideja par bloku, kura izmēram jābūt tādām, ka plaknē tas der ārsienu līmēšanai, bet, pagriežot sāniski, tas der iekšsienām. Tā radās vislabākais universālais sienu bloks. Bet kas solīts, ir jāpilda „AEROC Universal” cena būs viszemākā 44,85 m³. Aeroc.lv*” (turpmāk – Reklāma).

[2] 2012.gada 19.aprīlī vēstulē Nr.21-06/2606-K47 PTAC, pamatojoties uz NKAL 15.panta otro daļu, pieprasīja Sabiedrībai iesniegt dokumentārus pierādījumus Sabiedrības komercpraksē izmantotās informācijas patiesumam, proti, tam, ka:

1. universālais bloks „AEROC Universal” ir *vislabākais universālais sienu bloks*;
2. universālais bloks „AEROC Universal” ir *vislētākais universālais sienu bloks*.

[3] 2012.gada 9.maijā PTAC saņēma Sabiedrības 2012.gada 8.maija vēstuli Nr.Of/12-8out, kurā norādīts, ka Sabiedrība Reklāmā ir sniegusi patiesu informāciju. Kā pierādījumu minētajam Sabiedrība vēstules pielikumā pievienoja *AERO*C izstrādājumu cenrādi.

[4] 2012.gada 9.maijā, konstatējot, ka Sabiedrība, sniedzot Reklāmu, ir īstenojusi negodīgu komercpraksi, PTAC pieņēma lēmumu par lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā uzsākšanu.

[5] 2012.gada 18.maijā PTAC nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.21-06/3299-K-47 *Par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā, informācijas sniegšanu un uzaicinājumu uz lietas izskatīšanu*, kurā Sabiedrība tika informēta par PTAC konstatētajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, iespējamo pārkāpumu, administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laiku un vietu, kā arī par tiesībām izteikt viedokli un argumentus konkrētajā administratīvajā lietā. Vienlaikus PTAC pamatojoties uz NKAL 15.panta otro daļu, pieprasīja Sabiedrībai sniegt PTAC rakstisku informāciju par to, kādos plašsaziņas līdzekļos, kādā apjomā un laika periodā Sabiedrība ir sniegusi izplatīšanai Reklāmu.

[6] 2012.gada 7.jūnijā PTAC saņēma Sabiedrības 2012.gada 6.jūnija vēstuli Nr.Of/12-12out, kurā Sabiedrība norāda, ka tā ir lielākā jaunās paaudzes autoklāvētā gāzbetona ražotāja Latvijā un uzņēmums darbojas jau kopš 2001.gada. Sabiedrības vairāk kā 11 gadu darbības laikā Sabiedrība nav administratīvi sodīta un ir darbojusies saskaņā ar likumu, kā arī ir ietverta Valsts ieņēmumu dienesta priekšzīmīgo nodokļu maksātāju „baltajā sarakstā”.

Sabiedrība atzīst, ka ar Reklāmu ir vēlējusies veicināt „AERO C Universal” bloku popularitāti un pieprasījumu Latvijas tirgū, tādēļ Reklāma tika veidota un izplatīta atbilstoši reklāmu reglamentējošo normatīvo aktu prasībām, un pilnībā neatzīst to, ka ir izdarījusi PTAC konstatēto pārkāpumu, jo uzskata, ka Reklāmā nav sniegusi maldinošu, bet gan patiesu informāciju.

Sabiedrība savā 2012.gada 8.maija paskaidrojumā Nr.Of/12-8out nosūtīja PTAC produkcijas cenu lapu, jo Sabiedrības mērķis Reklāmā nebija salīdzināt citu ražotāju produkciju ar „AERO C Universal” blokiem, bet gan salīdzināt Sabiedrības ražoto produkciju. Tā kā PTAC 2012.gada 18.maija vēstulē Nr.21-06/3299-K-47 interpretēja Reklāmu salīdzinājumā ar citu ražotāju blokiem, Sabiedrība papildus paskaidro, ka tās reklamētā gāzbetona bloka konfigurācija ar izmēru 300mm x 200mm x 600mm un no visām plaknēm gluds Latvijā jau pastāv sen. Vieni no vadošajiem minēto bloku ražotājiem Latvijā un Igaunijā 2010.gadā bankrotēja, tādējādi konkrēti šāda bloka ražošanas niša Latvijā nebija aizņemta. Sabiedrības konkurentiem ir līdzīgs bloks, bet ar izmēru 300mm x 250mm x 600mm, un tas līdz ar to nav tas pats universālais bloka izmērs, jo 250mm bloks nav tika populārs. Minētā apgalvojuma patiesumu var apliecināt jebkurš būvmateriālu bloku tirgotājs un nozares eksperts. Sabiedrības priekšrocība ir tāda, ka citi ražotāji līdz šim tiešā veidā nebija pozicionējuši un popularizējuši bloku kā „Universālo” bloku ar tā universālo pielietojumu. Latvijas tirgū Sabiedrības ražotais bloks ir vienīgais ar nosaukumu „Universal”, un Reklāmas izplatīšanas laikā Latvijā vienīgais bloks ar nosaukumu „Universal” un izmēru 300x200x600 bija Sabiedrības ražotais bloks.

Attiecībā uz PTAC 2012.gada 18.maija vēstulē Nr.21-06/3299-K-47 minēto apgalvojumu, ka Sabiedrība nav iesniegusi pierādījumus Reklāmā minētajiem apgalvojumiem, Sabiedrība paskaidro, ka tā 2012.gada 8.maija vēstulē Nr.Of/12-8out sniedza skaidrojumu un atbildes uz PTAC uzdotajiem jautājumiem par Reklāmas

tekstu. Sabiedrība norāda, ka Latvijas Republikas reklāmu reglamentējošajos normatīvajos aktos nav aizliegts lietot terminus „vislabākais” un „vislētākais”. PTAC 2012.gada 19.aprīļa vēstulē Nr.21-06/2606-K-47 nenorādīja, ka Sabiedrībai jāiesniedz kādi noteikti pētījumi, bet bez paskaidrojuma norādīja, ka Sabiedrība ir izplatījusi maldinošu reklāmu. Sabiedrība neizprata pārkāpuma pamatojumu un iesniedza paskaidrojumu kopā ar Sabiedrības cenu lapu, jo Sabiedrības mērķis nebija salīdzināt citu ražotāju produkciju ar „AEROC Universal” blokiem, bet gan salīdzināt Sabiedrības ražotos produktus. Tāpat Sabiedrība uzsver, ka arī PTAC 2012.gada 18.maija vēstulē Nr.21-06/3299-K-47 nav konkrētu pierādījumu, kas apliecina maldināšanas faktu, bet gan tikai pieņēmums, ka *PTAC ieskatā konkrētās nepatiesās informācijas ietekmē vidusmēra patērētājs varētu pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu un bloka iegādi, kādu viņš, iespējams, nepieņemtu, ja Sabiedrība sniegtu patiesu/pierādāmu informāciju par bloku cenu un tā īpašībām.*

Nemot vērā minēto, Sabiedrība lūdza PTAC izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Papildus Sabiedrība sniedza informāciju, ka Reklāma tika izplatīta laika posmā no 2012.gada 5.marta līdz 2012.gada 11.martam Radio SWH – 44 reizes, Radio Super FM – 41 reizi, Eiropas Hitu Radio – 41 reizi, Radio Skonto – 25 reizes. Savukārt attiecībā uz PTAC lūgumu iesniegt bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu Sabiedrība lūdz PTAC izmantot „Lursoft” datu bāzē pieejamo informāciju.

[7] 2012.gada 14.jūnijā Sabiedrības pārstāvis ieradās uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, atsaucās uz rakstveida paskaidrojumā norādīto, neatzina pārkāpumu, bet uzsvēra, ka iespējamais pārkāpums nav izdarīts ar nodomu, un apņēmas turpmāk Reklāmu neizplatīt.

Izvērtējot lietā esošos materiālus, PTAC secina turpmāk minēto:

(1) Saskaņā ar NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punktu *darbība (uzvedība, apgalvojums, komerciāla saziņa, tirgvedība) vai bezdarbība (noklusējums), kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces (ķermeniskas vai bezķermeniskas lietas) pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam, ir komercprakse.* Savukārt NKAL 1.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka *ražotājs, pakalpojuma sniedzējs vai pārdevējs, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros īsteno komercpraksi, kā arī jebkura cita persona, kas rīkojas ražotāja, pakalpojuma sniedzēja vai pārdevēja vārdā vai uzdevumā ir komercprakses īstenotājs.*

No iepriekš minētajām definīcijām izriet, ka jebkāda Sabiedrības darbība, kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam, tostarp Reklāmas sniegšana, ir atzīstama par komercpraksi NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punkta izpratnē, jo šāda darbība ir tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu un preces pārdošanu patērētājam. Savukārt, ņemot vērā, ka konkrēto informāciju sniedz Sabiedrība, Sabiedrība ir atzīstama par komercprakses īstenotāju NKAL 1.panta pirmās daļas 1.punkta izpratnē.

Saskaņā ar NKAL 14.panta pirmo daļu NKAL ievērošanu savas kompetences ietvaros uzrauga PTAC.

NKAL 4.panta otrajā daļā ir noteikts, ka maldinoša komercprakse ir uzskatāma par negodīgu, bet NKAL 4.panta pirmā daļa nosaka, ka negodīga komercprakse ir aizliegta.

(2) Saskaņā ar NKAL 9.panta pirmās daļas 1.punktu *komercpraksi uzskata par maldinošu, ja, ņemot vērā visus apstākļus, patērētājs tās ietekmē pieņem vai var*

pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis. Komerpraksi uzskata par maldinošu, ja tās ietvaros tiek sniegta nepatiesa informācija vai šī informācija jebkādā veidā, tostarp vispārējās pasniegšanas ziņā, maldina vai varētu maldināt vidusmēra patērētāju pat tad, ja faktiski ir pareiza.

PTAC paskaidro, ka Sabiedrības īstenoto komercpraksi (tajā skaitā, Reklāmā sniegto informāciju) PTAC vērtē no vidusmēra patērētāja uztveres viedokļa, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr.2006/2004 („Negodīgas komercprakses direktīva”), un Eiropas Kopienų tiesas (turpmāk – EKT) praksē norādītos vidusmēra patērētāja kritērijus – patērētājs, kurš ir pietiekoši zinošs un labi informēts, kā arī pietiekoši vērīgs un piesardzīgs (skat. Direktīvas preambulas 18.punkts; EKT C-112/99, 52.paragrāfs; C-44/01, 55.paragrāfs; C-356/04, 78.paragrāfs; C-381/05, 23.paragrāfs).

Saskaņā ar NKAL 7.panta pirmo daļu par patērētāja ekonomisko rīcību negatīvi ietekmējošu uzskata tādu komercpraksi, kura būtiski ierobežo patērētāja iespēju pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu un kuras rezultātā patērētājs var pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu citādi nebūtu pieņēmis.

Savukārt saskaņā ar NKAL 7.panta otrās daļas 1. un 2.punktu *par patērētāja pieņemtu lēmumu slēgt līgumu jebkurā gadījumā uzskatāms patērētāja lēmums iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu, vai atturēties no šādas rīcības; kādā veidā un ar kādiem noteikumiem iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu.* No konkrētajām normām izriet, ka, vērtējot komercprakses atbilstību normatīvo aktu prasībām, nav obligāts nosacījums, ka patērētājam līgums ir jānoslēdz. Respektīvi, pietiek vien, ja komercprakses ietekmē patērētājs pieņem lēmumu iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu vai atturēties no šādas rīcības, kā arī pieņem lēmumu iegādāties to uz konkrētiem noteikumiem, jo tikai pēc konkrēta lēmuma pieņemšanas patērētājs rīkojas, piemēram, uzsāk preces/pakalpojuma iegādes darbības, apmeklē pakalpojumu sniegšanas vietu vai pakalpojuma sniedzēja mājas lapu u.tml., un konkrētā patērētāja rīcība jau ir atzīstama par komercprakses sekām, kuras ietvaros var tikt ietekmēta arī patērētāja ekonomiskā rīcība.

No lietā esošajiem materiāliem, konstatējams, ka, sniedzot Reklāmu, Sabiedrība ir apgalvojusi, ka tās ražotais sienas bloks „AEROC Universal” ir vislabākais un vislētākais. Reklāma ir uzskatāma par salīdzinošo Reklāmu, un līdz ar to no Reklāmā sniegtās informācijas vidusmēra patērētājam ir saprotams, ka „AEROC Universal” bloks ir vislabākais un vislētākais salīdzinājumā ar citu ražotāju izgatavotajiem (patērētājiem tirgū pieejamajiem) universālajiem blokiem. Tādējādi Sabiedrības arguments, ka tā nav salīdzinājusi „AEROC Universal” bloku ar citu ražotāju produkciju, bet gan salīdzinājusi minēto bloku tikai ar citiem Sabiedrības ražotajiem blokiem, līdz ar to nav izdarījusi pārkāpumu, nav pamatots.

(3) NKAL 15.panta trešā daļa paredz, ka, *ja komercprakses īstenotājs nesniedz saskaņā ar šā panta otro daļu pieprasīto informāciju vai sniedz to nepilnīgi, Uzraudzības iestāde ir tiesīga uzskatīt, ka komercpraksē izmantotā informācija ir neprecīza vai nepatiesa.* No minētā izriet, ka Reklāmā sniegto apgalvojumu patiesuma pierādīšana ir Sabiedrības kā komercprakses īstenotāja pienākums. Ņemot vērā, ka Sabiedrība kā komercprakses īstenotāja saskaņā ar NKAL 15.panta otrajā daļā noteikto pēc PTAC pieprasījuma pierādījumus, piemēram, veiktus pētījumus, komercpraksē

sniegtās informācijas patiesuma apliecināšanai nav sniegusi, PTAC ir tiesīgs uzskatīt, ka attiecīgās Sabiedrības īstenotās komercprakses ietvaros patērētājiem tika sniegta nepatiesa informācija. Savukārt Sabiedrības norāde par to, ka PTAC rīcībā būtu jābūt pierādījumiem par sniegtās informācijas maldinošo raksturu ir noraidāma.

Ņemot vērā iepriekš minēto, PTAC uzskata, ka Sabiedrības īstenotā komercprakse, sniedzot konkrēto Reklāmu, ir negodīga, proti, maldinoša, kuras ietvaros Sabiedrība ir sniegusi nepatiesu informāciju par to, ka tās ražotais sienu bloks ir vislabākais un vislētākais. PTAC ieskatā konkrētās nepatiesās informācijas ietekmē vidusmēra patērētājs pieņēma vai varēja pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu un bloku iegādi, kādu viņš, iespējams, nepieņemtu, ja Sabiedrība sniegtu patiesu/pierādāmu informāciju par bloku cenu un tā īpašībām, un tādējādi patērētāja ekonomiskā rīcība tika vai varēja tikt negatīvi ietekmēta.

Vienlaikus PTAC vērs uzmanību uz to, ka Sabiedrības komercprakses atzīšanai par negodīgu atbilstoši NKAL 15.panta devītajai daļai nav nepieciešams pierādīt nodarītos zaudējumus, tādēļ Sabiedrības argumenti par maldinājuma fakta pierādīšanu nav pamatoti.

(4) Papildus saistībā ar Sabiedrības norādi par to, ka pārkāpums nav izdarīts ar nodomu, PTAC atzīmē, ka juridiskās personas izdarīta administratīvā pārkāpuma gadījumā nav nepieciešams atsevišķi konstatēt pie atbildības saucamās personas vainu, tā kā juridiskās personas psihiskā darbība nepastāv, un ka administratīvo sodu ir pamats piemērot, konstatējot un pierādot pašu tiesībpārkāpumu, bet tajā netiek ietverta vaina (skat. Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 7.aprīļa spriedums lietā Nr.A42615607 (A1432-09/6); Krastiņš U. Konceptuāli par vainu administratīvajās tiesībās. Jurista Vārds Nr. 23 (476), 2007.gada 5.jūnijs; Načisčonis J. Administratīvās tiesības. Papildināts izdevums. Rīga: Latvijas Vēstnesis, 2003, 243.-244.lpp.). PTAC uzskata, ka, vērtējot konkrēto tiesībpārkāpumu, būtiski ir konstatēt personas vainojamo rīcību, kas, izvērtējot lietas faktiskos un juridiskos apstākļus un secinot, ka Sabiedrība ir pārkāpusi NKAL 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu, konkrētajā gadījumā ir pamatota.

Ņemot vērā minēto, konstatējams, ka Sabiedrība ir izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.¹³ trešajā daļā – *par negodīgu komercpraksi* – noteikto pārkāpumu.

NKAL 15.panta astotajā daļā ir noteikts, ka, ja Uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem: 1) uzliek komercprakses īstenotājam par pienākumu atbilstošā veidā sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām; 2) uzliek komercprakses īstenotājam par pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi; 3) aizliedz negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama; 4) uzliek komercprakses īstenotājam par pienākumu publicēt attiecīgajai komercpraktei atbilstošā saziņas līdzeklī paziņojumu, kurā norāda laboto informāciju, atsaucot negodīgo komercpraksi; 5) piemēro administratīvo sodu likumā noteiktajā kārtībā.

Izvērtējot lietderības apsvērumus, proti, to, ar kāda veida lēmumu konkrētajā situācijā tiktu panākta vispārēja augsta līmeņa patērētāju tiesību aizsardzība, PTAC, ņemot vērā Sabiedrības apņemšanos turpmāk neizplatīt Reklāmu, secina, ka nav lietderīgi pieņemt kādu no NKAL 15.panta astotās daļas 1., 2., 3. un 4.punktā paredzētajiem lēmumiem, bet gan, ņemot vērā to, ka Reklāmas izplatīšana jau ir notikusi, patērētāji jau ir saņēmuši normatīvajiem aktiem neatbilstošu Reklāmu un

Sabiedrība saskaņā ar LAPK 9.pantu ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, PTAC secina, ka Sabiedrībai, pamatojoties uz NKAL 15.panta astotās daļas 5.punktu, piemērojams ietekmēšanas līdzeklis par administratīvo pārkāpumu, uzliekot administratīvo sodu.

PTAC ieskatā ar administratīvā soda palīdzību Sabiedrība tiks motivēta savā turpmākajā komercdarbībā nepieļaut atkārtotu iepriekš minētā pārkāpuma izdarīšanu. Arī LAPK 1.panta pirmā daļa nosaka, ka *administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā, un juridiskajā literatūrā pausts viedoklis, „ka soda kā piespiedu līdzekļa speciālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai administratīvā akta adresāts neizdarītu jaunus prettiesiskus nodarījumus. Soda ģenerālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai tos neizdarītu citas personas”.* (Māris Baltais. *Iestādes rīcības brīvība un lietderības apsvērumi. Jurista Vārds, Nr.18(373), 17.05.2005.*). Vienlaikus PTAC ņem vērā, ka saskaņā ar LAPK 22.pantu *administratīvā soda piemērošanas mērķis ir arī audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, lai tā ievērotu likumus.*

Ņemot vērā, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums, lietā nepastāv apstākļi, kas varētu būt par pamatu lietvedības izbeigšanai (LAPK 239.pants), lietā nepastāv apstākļi, lai nepiemērotu administratīvo sodu, kā arī konstatētais pārkāpums nav uzskatāms par maznozīmīgu un tādēļ Sabiedrība konkrētajā gadījumā nav atbrīvojama no administratīvās atbildības (LAPK 21.pants), un tā iemesla dēļ, lai atturētu pārkāpēju un citus tirgus dalībniekus no administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī šādu pārkāpumu atkārtotāšanās, nepieciešams Sabiedrībai piemērot administratīvo sodu.

Kā jau iepriekš konstatēts, Sabiedrība ir īstenojusi negodīgu komercpraksi, tādējādi pārkāpjot NKAL 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu, un līdz ar to Sabiedrība tiek saukta pie administratīvās atbildības par administratīvo pārkāpumu, par kuru administratīvais sods ir paredzēts LAPK 166.¹³ panta trešajā daļā – *par negodīgu komercpraksi.*

LAPK 32.panta pirmā daļa nosaka, ka *sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.* Saskaņā ar LAPK 166.¹³ panta trešo daļu *par negodīgu komercpraksi – uzliek naudas sodu juridiskajām personām – no piecdesmit līdz desmittūkstoš latiem.*

Lemjot par naudas soda piemērošanu, PTAC ņem vērā Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) noteiktos principus un 66.pantā noteiktos lietderības apsvērumus, lai noteiktu lēmuma par personas sodīšanu piemērotību un atbilstību, konkrētajā gadījumā ievērojot samērību starp pie atbildības sauktā tirgus dalībnieka rīcību un tam uzliedzamo ierobežojumu, kā arī patērētāju (visas sabiedrības) tiesiskās intereses, t.sk., tiesības saņemt normatīvajiem aktiem atbilstošu piedāvājumu, un šo interešu aizskārumu, to, ka piemērojamām sankcijām jābūt efektīvām un no pārkāpuma atkārtotāšanās atturošām.

Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, PTAC nav konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar LAPK 34.pantu pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu, un ir

konstatējis apstākli, kas saskaņā ar LAPK 33.panta trešo daļu ir uzskatāms par atbildību mīkstinošu apstākli, proti, Sabiedrība ir apņēmusies turpmāk neizplatīt Reklāmu.

Izvērtējot iepriekš minētos apstākļus, izdarītā pārkāpuma raksturu, proti, īstenošanas veidu, atbildību pastiprinošo apstākļu neesamību un atbildību mīkstinoša apstākļa esamību, kā arī pārkāpēja mantisko stāvokli un ievērojot vienlīdzības principu, PTAC uzskata, ka par negodīgas komercprakses īstenošanu Sabiedrībai ir uzliekams naudas sods Ls 200,00 apmērā, kas ir uzskatāms par samērīgu naudas sodu, ņemot vērā izdarītā pārkāpuma – negodīgas komercprakses īstenošana – raksturu un tās īstenošanas veidu, kā arī Reklāmas izplatīšanas laiku, vietu un apjomu.

Izvērtējot lietas materiālus un izskatīšanā konstatētos apstākļus, pamatojoties uz LAPK 9.panta pirmo daļu, 14.¹ pantu, 23.panta pirmās daļas 2.punktu, 32.panta pirmo un otro daļu un 33.panta trešo daļu, 166.¹³ panta trešo daļu, 215.⁴ pantu, 274.pantu, 275.panta pirmās daļas 1.punktu, APL 5.pantu, 6.pantu, 12.pantu, 13.pantu un 66.panta pirmo daļu, NKAL 1.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, 2.pantu, 4.panta pirmo daļu un 4.panta otrās daļas 2.punktu, 7.panta pirmo daļu un otrās daļas 1. un 2.punktu, 9.panta pirmās daļas 1.punktu, 14.panta pirmo daļu un 15.panta trešo daļu un astotās daļas 5.punktu,

n o l e m t s:

sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „AEROC”

juridiskā adrese: „Ceļastilbi 1”, Saulkalne, Salaspils pag., Salaspils nov., LV-2117

reģistrācijas numurs: 40003595493

uzlikt naudas sodu Ls 200,00 (divi simti) apmērā.

Pieņemto lēmumu SIA „AEROC” ir tiesības pārsūdzēt likumā paredzētajā kārtībā. Saskaņā ar NKAL 16.pantu uzraudzības iestādes lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā viena mēneša laikā no dienas, kad lēmums stāties spēkā.

Naudas sods jāsamaksā ar pārskaitījumu, maksājuma uzdevumā norādot:

Saņēmējs:	Valsts kase Reģistrācijas numurs 90000050138
Saņēmēja iestāde:	Valsts kase BIC kods TREL LV22
Konts (IBAN)	LV12TREL1060121019400
Maksājuma mērķis:	Lēmums Nr. E03-PTU-K47-30
Pieņemšanas datums:	2012.gada 14.jūnijs

Naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc dienas, kad saņemts lēmuma noraksts.

Direktores vietniece

(personiskais paraksts)

K.Riekstiņa

IZRAKSTS PAREIZS